

skilt i forhold til ett eller flere av de nordiske land.

2. Den får ikke anvendelse på avgjørelse som er truffet eller forlik som er inngått før lovens ikrafttredelse.

§ 15.

Fra den tid denne lov trer i kraft, gjøres følgende endringer i andre lover:

a) *Lov 13 august 1915 nr. 6 om rettergangs-måten i tvistemål § 36 nytt tredje ledd* skal lyde:

Avtale om å vedta, begrense eller fravike norsk domsmyndighet i forhold til utlandsk domsmyndighet er bare gyldig når avtalen herom enten er inngått skriftlig eller er inngått muntlig og bekreftet skriftlig innen rimelig tid.

§ 167 første ledd skal lyde:

Ved overenskomst med fremmed stat kan det vedtas at rettskraftige avgjørelser som

er truffet av dens domstoler om borgerlige krav, skal ha bindende virkning også her i riket. *Det kan også avtales at norske domstoler skal ha adgang eller plikt til å avvise eller stanse behandlingen af søksmål dersom det er reist søksmål i utlandet om samme krav mellom de samme parter, og det i dette søksmål kan treffes avgjørelse som skal ha bindende virkning her.*

b) *Lov 13 august 1915 nr. 7 om tvangsfullbyrdelse § 258 nytt tredje ledd* skal lyde:

Ved anvendelsen av reglene i paragrafen her reknes søksmål som er eller måtte bli reist for domstol i Danmark, Finland, Island eller Sverige likt med søksmål i Norge, såframt det kan antas at avgjørelsen i søksmålet for den utlandske domstol vil ha bindende virkning i Norge.

b) *Lov 21 mars 1975 nr. 9 om nordisk vitneplikt § 11 annet punktum* skal lyde:

Fullbyrding skjer etter reglene i lov om anerkjennelse og fullbyrding av nordiske dommer på privatrettens område.